

נוז:

שני נזירים פרק שמיני נזיר

**עין משפט
גרי מוצה**

מסורת הש"ס

ד א מ"י פ"ט הלכות
נזירות הלכות טו
ה ב מ"י ט"ז הלכות
ט"ז הלכות א סנה לאין
אמת ט"ז פ"ט הלכות
ט"ז הלכות
ו א מ"י פ"ט הלכות
נזירות הלכות טו
ז ד מ"י ט"ז הלכות
ט"ז הלכות א סנה לאין
אמת ט"ז פ"ט הלכות
ט"ז הלכות
ח ה מ"י ט"ז הלכות
ט"ז הלכות א סנה לאין
אמת ט"ז פ"ט הלכות
ט"ז הלכות
ט ו מ"י ט"ז הלכות
ט"ז הלכות א סנה לאין
אמת ט"ז פ"ט הלכות
ט"ז הלכות

דקתני ואיני יודע, דמשמע * שלח נודע לו מעולם משום ללא הוה
בסאי מללא קמני ככחמי; **והא** קא עביד הקפה.
אין [נדבא] השחתה הקפה? כדאש האשה שאינה אסורה
בהקפה דדרשינן כדמקור כל שאינו בהשחתה אינו בהקפה:

והא קא עביד ההשתח וקן, דכספק
מגלגל מנוגע מגלגל זקני
במערי ועקביר בהשחתת זקן ובהקפה
לשם מספק:

המקיף את הקטן, חייב, דכי
כתיב רחמנא לא תקיפו
פאת חף פאלות דקטן זוהר:

ורידך פאן מגלגל, לאהון, שראש
גניס קטנים מגלגלים
רשאים הם פלומיס: א"ל מוצה.
אשמו היזה וכו' הוה לטעמיה דלמך
כדמקור השנים מותרות להקיף דמין
דליני כדמקור דניקף דלימניו גמי
כדמקור דניקף: **הובנה** הקבירנהו
לכניה, דלמקור קא ענדא: כולו
שני כו', ככגנא שיעלמא מלפני השליט:

מכדי תרוייהו כבירא יהו הקפת
כא הראש שבה הקפה, רכ
הוה דלמך מוצה מגלגל להו אלל
האיש היה עובר אע"פ שמגלגל כל
רשעין וכן רב אלף דלמך מוצה
תקבירנהו לכניה מוצה ועשה:

במאי פליגי, מאי טעמיהו:
והני נשי הואי וליתגוו בהשחתה
ליתגוו בהקפה. כין להיות
נקפות כין להקיף אחריש ואפילו
לגדול מותרות: **ורב ארא** בר
אהבה סבר אחר הקיף ואחד הגינה
במשמע, פשטיה [קדקף] ודאי לניקף
זוהר רחמנא דהא פאת רשעין כתיב
דהיינו הניקף ומיזה מנדקאמר לא תקיפו
ולא כתיב לא מוקפס הוכיח הלאו גס על
המקיף כדי להקיש הניקף למומר
כל היכא דניקף רב מיובא הוה כלי מקיף

נמי בר מיובא הוה וההוה קטן הואיל וגופיה לאו בר עונשין הוה ולא
ממייב מקיף ליה נמי לא ממיבא ואפי' איש שרי לאקושי לקטן ואין
תמוה מנה ליה להשי"ם דרב אלף בר אבהה סבר מותר לגדול להקיף את הקטן

למקוזה הוה דמשמע לדידי אפי' גדול מקיף לקטן אלא לדידן אפי' הוה כמקור להקיף לקטן ולא
בשפתיה לפטור אשה המקפת אחריש ואפי' דבדקושיין צפי קמא (דף ה:) דרשוין הוי כל שישנו בהשחתה ישנו
הנקפות כשהיה דרשה מורה רב אלף משום דפשטיה דקרא איירי בניקף אלל מה שדרוש רב הוה נמי לא תקיפו אמקיף מלגנא דלא
תקיפו ומקוזה להשחתת וקן לפטור האשה המקפת אפי' לגדול ודאי פליג רב אלף דלית לן להקיש הקפה להשחתה אלל כמאי דאיירי
פשטיה דקרא כגון בניקף והשתא פליגי בהרמ"ב רב הוה סבר דאשה שריא להקיף בין גדול בין קטן הואיל וזוהר בהשחתה אינה בהקפה
בין להיות בהקפה דאיירי ביה פשטיה דקרא בין להקיף אחריש ורב אלף סבר דודאי אשה פטורה מלהיות ניקפת מהקישא דהשחתה דאיירי
דלא איירי ביה פשטיה דקרא ועוברת כלאו אם הקיפה לגדול ופליגי נמי כקטן דרב הוה סבר גדול המקיף את הקטן חייב ולא מסתבדר
למך הוה דמדרש דמשום דאשקיה קרא בהן לישנא דלא תקיפו דמשמע אמקיף ולניקף למימר דהייב דניקף לאו בר מיובא מקיף
נמי פטור דהיינו למיגמר מגנדר על גבול לא משמע ליה ורב [אלף] סבר דלדחי אשקיה קרא בהן לישנא למימר היכא דניקף לאו בר
מיובא מקיף נמי פטור הילכך גדול המקיף לקטן פטור וגראה דקיי"ל כרב הוה דאשה שריא להקיף קטן וה"ה לגדול דסוגי' דהש"ס כוונתה
בזכר קמא דבכא מיעט (דף י:) דקאמר (מאי בינייהו) איש דלמך לאשה אקיף לי קטן וקאמר דהשלח דהיינו האשה לאו כח מיובא היא
אלמלא דאשה מותרת להקיף לקטן כרב הוה ומדנקט נמי אשה ולא איש משמע נמי דאיש המקיף לקטן חייב והיינו נמי כרב הוה וזה מני
אלל קטן לאו בר מחאה הוה ולא בר עונשין הוה וא"ת ולרב אלף דמקיש מקיף לניקף וה"ה דנקיש יניקף למקיף וימלא כל היכא דמקיף לאו
בר מיובא ניקף נמי פטור והיה מותר להיות ניקף נמי העובר כוכבים ו"ל לרב אלף דמקיש מקיף לקטן משום דעיקר מיובא דקרא
כשהניקף בר מיובא חף אם אין המקיף בר מיובא פאת דהיינו פאת דקרא דמקיש מקיף לקטן דלא תקיפו אלקיף דמשמע מגופיה דפשטיה
דקרא אלל אין סבירא להקיש גופיה דקרא דהיינו הניקף למקיף דלא משמע אלל מלישנא בעלמא לא תקיפו ולא מגופיה דקרא ודעד
דאם לא כן מנוגע אמאי דמי לאו דהקפה והא אפסור לקיים שמיים שקיפיהו קטן ואשה ועובר כוכבים אלל שמע מיהה כדפרשית
וא"ת ולרב הוה דלא מקיש מקיף לניקף ואפי' דניקף לאו בר מיובא הוא מייבא מוקיף חף כן המקיף את המיובא פטור אלא
אינך המקיף לקטן ודוחק ותלך דקטן אתי דהשתא מיהא לאו בר מיובא הוא ועשה רב הוה לא תלי ככה אלל
משום דלא מקיש מקיף לניקף וגראה לה"ר דיש לומר הוה לאו כתיב פאת רשעין אלא אפי' כוונתו ראשו, קא פלגא
במקף את האשה אי מחייב כמו בנתן לרב הוהא"ל: **לפי** שנאמר **א** תקיפו **ב** ויבוא אפ' בצויע כן המצור וצ"ל ראשו, קא פלגא
דעמך השמא דמין דדין לא אילטרין קרא למדמי לא מעשה דהקפה דאף לאו הוה בכל קיס לן כה דהקפת כל הראש שמה הקפה:
אמר

מוקף רש"י

הראש מה תלמוד לומר, כמנוחה כתיב יגלא את כל שפיר, מה ראש כלל לה לדימאי רשאי וכו'.

פי' הראש

דקא נמי דקתני ואיני יודע דמשמע קתני ודאי מנוגע מולא קמני ושכחתי איה כמס סמו אלמא שמחתיה זיה (מטמא): באשה שאינה אסורה דקפת איש, כדאמר בספר כל אינו בהשחתה אינו בהקפה וקטן שהוא מופלא תקיפו אתו: המקיף את קטן חייב רביעי כל קיפו פאת וקא פאת קטן ככלל: דידך מאן בנלח אזי, שדור גרילין שלא גליהו, פאת כדכתיב ונשיחיש אתה ראש הקטנים ולי וכו', כן שם אשה כ הוה וכול דקא איה אופיק את הקטן חייב ולא ושה כדפרשית טעמא הספור: וזוהר תקבירנהו וכו' ובי היא וזוהר הקביר את בנייה שאינה יאת העונש על שהיא ניקפת אותם: וחי כשגנא ויצאצא מלפני השליט יבכרה בנייה אפי' שלא יל אמות: מכדי תרוייהו יל הקפה כל הראש וזה הקפה, רב הוה אמר וזוהר מגלגל להו וכל איש לא, וכן רב ארא יאמר תקבירנהו לנכח: וכו' קיפיהו דרב ארא כ רב ארא המקיף קטן כ נזיר מוקפא דידך מאן בלח להו ככלל דלדורייהו א פי איש יוכל להקיף את א אי באיהו סבירא בתלית: ו רי וליענהו בהשחתת ד תנוב בהקפה, פי ד ניסור הקפה לאל ואף ל קיף הקיפו סוחות, וכן א: הקיפה את הגדול וזוהר: ורב ארא סבר, נמי ו יתנוב בהקפת ראשן ב: תקפת ראש אתר אינתורה: א וד המקיף ואחד הניקף ב: שישנא דלא תקיפו: והוא עיף וכו' והוא קדמאי רב א א חובה תקבירנהו לכהו יל כדיר רוב הוה קאמר ל: יד ודאי לק' רבי ניקף פ: ו טיף נמי פטור ד: אמר המקיף את הקטן ח: כן חובה יל לראש א: מקיף קטן לאשה מ: פטור: והוא ראש מה ח: נבי מנוגע כתיב וז: את כל שערותי וד שו ואת וקנו ואת גבות עי דתא כל שער יגלא.

(א) נעילת מלך, לקמן ט"ז. (ב) נעילת מלך, לקמן ט"ז. (ג) נעילת מלך, לקמן ט"ז. (ד) נעילת מלך, לקמן ט"ז. (ה) נעילת מלך, לקמן ט"ז. (ו) נעילת מלך, לקמן ט"ז. (ז) נעילת מלך, לקמן ט"ז. (ח) נעילת מלך, לקמן ט"ז. (ט) נעילת מלך, לקמן ט"ז.

תורה אור השלם
א. לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחיזת את פאת זקפך, ויקרא יט כ. ב. וזהו כיום השבעתי יגלא את כל שערותי ראשו ואת זקפו ואת גבת עיניו ואת כל שערות יגלא ובעט את גבו וידרש את בשרו ממים וקרא ד ט

נוסחת הריב"ז

(א) המקפן ע"ל: (ב) משום לאו דהשחתה ללא טי' פאת זקן עין סמן מלתו ט טעור ואפיק: (ג) מיב נבי מי ידך דלחמינהו מגלגל פת הללם כד ארימיהו (ד) מוצה: (ה) מי' טעמא שרי:

הנהגות הב"ח

(א) נבי ד מגלגלת אמאי ויהא קטנדי: (ב) שם מלך מלך מלך: (ג) שם מתייהו פטירה ליהו הקפת: (ד) רש"י מלטיני דיה דיקא ופי' מיה ספדי ואחרי מיה ריקבירי הקפה ועבר על לאו דהקפה: (ה) דיה אמאי ופי' פת זקן עין:

גליון הש"ס

ה'ס' ר"ח דקתני בר שאל נודע לו מעולם פ"י ימותו ע"י פ"ב ומחזיקו כטור ש"ד ש:

הנהגות כנה"כ

הרשבור
א. תרתי' והא קא עביד הקפה נוקא השחתה ספקה כדאש (א' ט'): ב. דיה לפי שאלמא ופי' בכל קיס לן דדימי אלל הקיף דהקפה כל האש שמה הקפה ל"ל ח"מ דרש"י:

הנהגות החוספות

1. ל"ל מיהה, 2. ל"ל מין השחתה, הקפה כחלש, יחא ספדי, ואחרי מיהו כדאש שאלמא אסורה כו' ל"ל, 3. חיוב כל מתק, 4. מימת למדרש מתק, 5. מימת נמי מתק, 6. ל"ל ה"ה, 7. ל"ל פת רשעין:

(א) י"ל יגנזה עיניו דריש כ"ה סי' ה'ה מצינו דף ט' ע"ה לנלל וכלל ונלל וכו'.